

Ellen Trane Nørbys tale ved Venstres ekstraordinære landsmøde

Taler

Ellen Trane Nørby
Børne- og
undervisningsordfører for
Venstre

Dato

21. september 2019

Sted

Herning

Hold nu op, hvor ser I bare godt ud heroppe fra. Hvor ville jeg gerne gå herfra i dag og være jeres nye næstformand.

Vi har haft en hård tid. Vi har været splittede. Vi har haft for mange fløjkrige, for mange fløjkrigere.

Vi har sat angreb ind, der oftere har ramt os selv, end de har ramt vores politiske modstandere.

Vi har talt mere om hinanden, end vi har talt med hinanden.

Det skal vi have ændret på.

Med bedre medlemsinddragning, involvering og med større respekt for hinanden.

Vi skal spille holdspil igen her i Venstre.

Vi skal spille hinanden bedre.

Den opgave vil jeg rigtig gerne påtage mig i et loyalt team med vores nye formand, Jakob Ellemann.

Vi skal nemlig gøre op med et splittet Venstre.

Et Venstre, hvor der har været for mange fløjkrigere.

Vi skal have færre fløjkrigere og flere frihedskrigere.

Frihedskrigere, der som aktive venstrefolk kæmper for, at den enkelte får mere frihed. At vi sætter mennesker før systemet. At vi tror på mennesker.

Flere frihedskrigere, færre fløjkrigere.

Venstre har gennem sine 149 år kæmpet for friheden, frisindet og ansvaret for fællesskabet.

Vi kæmpede for alles ret til uddannelse, for, med Grundtvigs ord, så var lyset ikke blot for de lærde.

Vi kæmpede for ligestilling og kvinders ret og deres stemmeret.

Vi kæmpede mod tyranniet; først nazismen siden kommunismen.

Vi har kæmpet for frihed og rettigheder, ikke bare i Danmark, men også ude i verden.

Det er det, Venstre har stået for i 149 år. Og den liberale frihedskamp, den skal vi genfinde.

Vi skal af med fløjkrigerne, og vi skal til at have flere liberale frihedskrigere.

Prøv lige at tænke på, hvis børne- og uddannelsespolitikken var en frihedskamp.

En frihedskamp for at sikre bedre dannelse og en stærkere faglighed.

En frihedskamp for at sikre, at vi bryder den negative sociale arv.

En frihedskamp for at sikre, at alle børn og unge får en god start på livet, og dermed får de nøgler, de skal have for at kunne udleve deres drømme.

Tænk, hvis det var en frihedskamp at kæmpe for en ansvarlig økonomiske politik.

Ikke bare en bestemt skatteprocent, men en frihedskamp, en kamp om at sikre mest mulig økonomisk frihed for den enkelte. For familierne.

Sikre, at familierne kan bruge deres penge, som det er vigtigt og rigtigt for dem.

Økonomisk frihed til den enkelte.

Tænk, hvis integrationspolitikken var en frihedskamp.

En frihedskamp for de kvinder, der undertrykkes af deres mænd og af forstokkede kulturer. En frihedskamp på deres vegne.

En frihedskamp for de børn, der vokser op på bagsiden af vores samfund, som aldrig lærer dansk, som aldrig nogensinde får nøglen til at leve det liv, de kunne have levet.

Tænk, hvis vi så det som en frihedskamp at sætte vores offentligt ansatte fri for bureaukrati. Skabe bedre rammer, med forventninger selvfølgelig og med krav om resultater, men først og fremmest med tillid og en tro på, at de brænder for

deres arbejde og gør deres bedste hver dag.

Tænk, hvis udlændigepolitikken var en frihedskamp mod det bureaukrati og de rigide regler, der i dag begrænser landbrugsteknikeren eller den dygtige ingeniør fra Singapore eller Canada i at komme til Danmark, blive ansat i en dansk virksomhed, bidrage, skabe arbejdspladser og vækst.

Tænk, hvis kampen mod klimaforandringer var en frihedskamp, en frihedskamp som Venstres liberale frihedskrigere tog helhjertet.

En kamp for, at vores kommende generationer kan få lov til at leve og trives lige så godt, som vi har gjort det.

En frihedskamp, hvor erhvervslivet, iværksættere, store virksomheder kunne få lov til at byde ind og bidrage med de løsninger, de har.

En frihedskamp, hvor vi ikke gør os selv fattigere. Hvor det ikke handler om bare at pålægge byrder, afgifter og gøre livet besværligt.

Men hvor vi åbner op for innovationen med smarte, grønne løsninger på klimakrisen.

Vores globale frihedskamp som Venstre og som liberale, det er både en kamp for demokratiet mod tyranniet, det er både en kamp, vi tager herhjemme, og vi tager ude i verden.

Men vi er også nødt til at sige, at den globale frihedskamp i de kommende år, det er også en kamp mod svineri, mod smog og mod forurening,

Det er en global kamp, som vi kun kan vinde sammen. Ved at alle lande tager ansvar, og ved at vi finder løsninger sammen.

Danmark er ikke nogen osteklokke, og mange af de svar, der bliver givet fra bl.a. de røde partier, de forholder sig kun til Danmark. De vil gøre os fattigere.

De vil skubbe landbrugsproduktionen, industriproduktionen og danske arbejdspladser ud af Danmark. Det er egentlig ikke nogen frihedskamp, det vil bare gøre os fattigere.

Vi ved som Vestrefolk, at friheden ikke er friheden til at tryne andre. Med friheden, der følger et ansvar. Et ansvar for helhed, et ansvar for fællesskabet.

I Venstre, der er vi et liberalt parti.

Vi har kernedanske rødder. Men vi har et stærkt internationalt udsyn. Vi er ikke nationalkonservative.

Vi ser optimistisk på verden. Vi møder andre mennesker med forventninger, uanset hvem de er.

Vi er på ingen måde den der sure vrisne borgerlighed.

Vi tror faktisk på fremtiden og på fremskridtet. Vi har et positivt syn. Men vi er aldrig, aldrig naive.

Og så går vi aldrig på akkord med uretten, som der står på Venstrehøvding Christen Bergs mindesten på Bovbjerg. For retfærdighed betyder noget for os.

Og vi ved som Venstrefolk godt, at der skal tages fat, at der skal tages ansvar, og at der sommetider også skal sættes en fod ned. Det ved vi. Og det er en del af vores liberale frihedskrig.

Og den frihedskrig, den skal vi tage sammen. Med færre fløjkrigere og flere liberale frihedskrigere.

Der er nogle, der gerne vil gøre det her næstformandvalg til en diskussion om Venstres stramme udlændigepolitik.

Og der må jeg bare sige, uafhængigt hvem I vælger som ny næstformand for Venstre, så skal Venstre have en stram udlændigepolitik.

Det skal vi, fordi det er Venstres politik.

Det skal vi, fordi det er en nødvendig politik.

Den skal være fast, den skal være fair, og den skal være fornuftig.

Og derfor går de store skillelinjer i dansk udlændigepolitik, de går ikke mellem jeg selv og Inger Støjberg. De går fortsat mellem rød blok og blå blok.

Det er der, vi ser de store skillelinjer.

Og ser vi på den røde regering, vi har, så er de allerede begyndt at lempe. Og det værste ved de lempelser, de har lavet, det er ikke bare de penge, de har brugt på lempelserne.

Det værste, det er, at de svækker Danmark, og de svækker den retfærdighed og det kit, som binder os sammen som mennesker og folk.

Beskæftigelsesministeren han siger, at han er stolt over at have brudt kontanthjælpsloftet, hævet de offentlige ydelser, skubbet ikke-vestlige indvandrere ud af arbejdsmarkedet. Gjort, at det ikke kan betale sig at arbejde.

Beskæftigelsesministeren siger, han er stolt. Jeg siger, han skulle skamme sig.

For hvis der er noget, der skaber børnefattigdom i Danmark, så er det, når man skubber børns forældre ud af arbejdsmarkedet, ud af arbejdsfællesskabet og tilbage i ghettoen, hvor der ikke længere er noget at stå op til om morgenen.

Hvis der er noget, der skaber børnefattigdom i Danmark, så er det at vokse op i åndelig fattigdom.

Vokse op i et hjem, hvor lyset ikke bare er slukket i lejligheden om morgenen, når resten af Danmark står op og går på arbejde, men i et hjem, hvor lyset er slukket i forældrenes øjne.

Det skaber børnefattigdom i Danmark.

Og det er en liberal frihedskrig at sikre, at alle børn og unge får en god start på livet og muligheder i livet.

Politik handler om at prioritere.

Når Mette Frederiksen hun bruger 300 mio. kr. på at sætte ydelserne op til hovedsagelig ikke-vestlige indvandrere, så er det penge, vi ikke kunne bruge som samfund på 600 pædagoger, der kan tage sig godt af vores børn, sørge for, at de trives, og de udvikler sig.

Eller penge, vi ikke kan bruge på 500 sygeplejesker, der kan tage sig godt af vores patienter og vores ældre medborgere.

Politik handler om at prioritere. Den røde regering, vi har nu, den prioriterer

forkert.

Og derfor skal vi samle Venstre. Vi skal fremad sammen.
Og vi skal sikre et samlet Venstre og et stærkt Venstre.

Vi skal udfordre Mette Frederiksen og rød blok, som allerede er i gang med at hive Danmark i den forkerte retning.
Som gør det sværere at skabe arbejdspladser, som gør det dyrere at være dansker.

Vi skal samle Venstre indefra, så vi kan gøre Venstre stærkt udadtil.
Vi skal have flere medlemmer.
Vi skal bruge hinanden bedre, og så skal vi samle vælgere hjem til Venstre.

For ved sidste folketingsvalg, der vandrede ca. 100.000 vælgere væk fra blå blok over til rød blok. Vi skal gøre det rigtigt for dem, helt ned i maven, at vende hjem, vende hjem til Venstre.

Det er forudsætningen for, at vi kan vinde næste folketings valg. Og det er også forudsætningen for, at vi igen kan vinde statsministerposten.

De vælgere, vil jeg rigtig gerne i et stærkt team med Jakob Ellemann, være med til at hive hjem til Venstre.

Og derfor vil jeg sige, at vælger I mig som næstformand i dag, så vil jeg knokle for, at vi i dag ikke bare har valgt en ny formand for Venstre, men at vi også har valgt Danmarks kommende statsminister.

Tak for ordet.

Tak for opbakningen.

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ellen-trane-noerbys-tale-ved-venstres-ekstraordinaere-landsmoede-2019>